

Så vil jeg sige til fru Pernille Blach Hansen, at afgifter er ikke en god løsning på det her område. Det vil de aldrig blive.

Det, der er problemet, er jo, at man ikke understøtter de frivillige ordninger, som man med næb og kløer prøver på at få til at fungere. Hvis kommunerne ikke vil opstille de containere, som WUPPI har, jamen hvordan skal de så stå nogen steder? Hvordan skal byggeaffaldet så nogen sinde komme i dem? Det er jo et problem.

Det er så rigtigt nok, at det får vi løst i fremtiden, men indtil nu har man ikke haft mulighed for at gøre det, fordi man ikke kunne pålægge kommunerne at opstille containere til pvc-holdigt affald. Og det er jo så netop derfor, vi står med de dårlige tal.

Det er jo også paradoksalt, at vi ved, der finder et godt udviklingsarbejde sted – f.eks. på Nordisk Kabel & Tråd – og at man så ikke går ind og understøtter det og prøver at se: Hvad er det egentlig, de laver her? Er det noget, vi kan bruge i andre brancher? Det er man fuldstændig uinteressert i.

Så det, jeg siger, og det, jeg endte med at sige i min ordførertale, er, at der skal mere forskning på området, udvikling. Det opfordrer vi ministeren til at sætte i søen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Der var en del af mit spørgsmål, fru Henriette Kjær ikke svarede på: Vil fru Henriette Kjær være med til en udfasning af pvc på de områder, hvor vi har umiddelbart miljøvenlige alternativer, og hvor vi kan undgå pvc? Det synes jeg er interessant at få at vide for at få afdækket, om Det Konservative Folkeparti har en miljøpolitik på det her område.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Altså nu deler jeg ikke den frygt for pvc, som hr. Søren Kolstrup har. Det synes jeg også, jeg har givet udtryk for. Og det kan vi være enige eller uenige i. Jeg har læst alt det materiale, vi har fået, og de undersøgelser, der er refereret i de spørgsmål, der er blevet stillet til udvalget. Og for den hårde pvc's vedkommende mener jeg, der er så meget styr på det, at det ikke udgør et problem.

Det kan så være hensigtsmæssigt, at man ikke skal bearbejde materialet for at få de dårlige ting ud af det osv., og at man ikke skal

igennem en omkostningsfuld forbrænding, hvor det skal renses, hvad der gør det dyrt. Men det er klart, at jeg da synes, at de steder, hvor man kan udfase det, uden at præparaterne bliver dyrere eller mindre gode, der man skal gøre det.

Men altså som sagt: Den dér store frygt for pvc kan jeg ikke dele med Enhedslisten.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det er lidt trist, at perspektivet i denne her debat hidtil har været ret meget fraværende. Det har i meget høj grad været en debat, der har koncentreret sig meget snævert om pvc og ftalater, hvor det for SF at se er ganske afgørende at se spørgsmålet i en større sammenhæng, nemlig som et led i hele kemikaliestrategien i Danmark og i EU. Og der er det jo så heldigt, at Danmark faktisk har en relativt ambitiøs kemikaliestrategi på det overordnede plan. Vi vil kunne bryste os af at være foregangsland, når det drejer sig om at tænke langsigtede tanker, der skal regulere hele kemikalieområdet.

Og det er jo ganske nødvendigt, at der er nogle, der går i forvejen på et område, hvor vi har i titusindvis af uvurderede stoffer, som vi ikke kender konsekvenserne af, hverken for miljø eller sundhed.

Det er vigtigt, at vi for alvor får tænkt de forskellige virkemidler igennem og får lagt en strategi, hvor vi kombinerer virkemidlerne med henblik på at få en hurtig og effektiv effekt både af hensyn til miljø og sundhed.

Det, som forslaget, vi især i dag har diskuteret, lægger op til, er jo at friholde pvc fra forbrænding. Det er efter vores opfattelse et alt for snævert sigte. Vi burde se på pvc og ftalater i en livscyklussammenhæng og gå ind og vurdere miljø, sundhedskonsekvenser i hele produktionsfasen, også selv om produktionen af pvc i givet fald ligger uden for landets grænser.

Vi synes sådan set, at hvis man accepterer præmissen i L 69, nemlig at pvc er friholdt fra forbrændingen, så er modellen meget fornuftig, men vi havde meget gerne set, at man lavede en meget bredere regulering ud fra den tankegang, der hedder, at vi skal have reguleret bredt også i produktionen. Og dér er situationen jo den i dag, at pvc-forbruget stiger, at ophobningen i samfundet fortsætter, og at det i sig selv er det grundlæggende problem, uanset hvor meget man kan friholde forbrændingen.

Derfor havde vi også gerne set, at den adfærdsregulering, der ligger i afgifterne, havde